

Dziennik Urzędowy

POWIATU WŁOSZCZOWSKIEGO

№ 15. Włoszczowa, dnia 20 grudnia 1917.

1.

Audyencye u J. E. Pana Jenerał-Gubernatora.

Jenerał-Gubernator wojskowy J. E. Hr. Stanisław Szeptycki udzielać będzie posłuchań tylko w piątki od godziny 10-tej przed południem do godziny 12. 30 w południe. Zgłoszenia będą przyjmowane w dniu posłuchań od godziny 9-tej do 11-tej przed południem.

2.

Reprezentacye powiatowe w Polsce.

Do zakresu działania reprezentacyi powiatowych ustanowionych rozp. WGG. z dnia 17. września 1917

1. 76. dz. rozp. w obszarach Polski, zostających pod zarządem austr.-węg. Zarządu wojskowego w Polsce należy:

I.

Piecza nad gospodarczymi, zdrowotnymi i kulturalnymi interesami powiatu, jakoto:

1. Zarząd własnego majątku,
2. Ochrona i rozwój rolnictwa, handlu i przemysłu,
3. Budowa i utrzymanie potrzebnych dla powiatu dróg i innych środków komunikacyjnych, tudzież subwencyonowanie urządzeń komunikacyjnych, których utrzymanie należy do innych czynników,
4. Opieka nad zdrowotnością,
5. Urządzenie i utrzymanie, albo subwencyonowanie szpitali i innych urządzeń sanitarnych,
6. Sprawy ubogich,
7. Popieranie oświaty ludowej i zawodowego wykształcenia,
8. Zarządzenia celem zwalczania pijanstwa. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe oznaczy w ostatniej instancyi drogi, których utrzymanie należeć będzie do reprezentacyi powiatowej.

II.

Opieka i nadzór nad gospodarką gmin wiejskich i miast i wypełnianiem ich powinności.

III.

Współdziałanie w wykonywaniu zadań państwowych poruczonych reprezentacyi powiatowej przez władze rządowe.

IV.

Stawianie wniosków w sprawie zarządzeń, dla których wymagana jest droga ustawowa, a które dotyczą interesów powiatu.

Organami reprezentacyi powiatowej są: Sejmik powiatowy, wydział powiatowy i przewodniczący. Przewodniczącym jest każdorazowy komendant powiatowy albo w jego zastępstwie kierujący komisarz cywilny.

Językiem urzędowym sejmiku, wydziału powiatowego i wszystkich ich organów jest język polski. Wszystkie reprezentacye powiatowe muszą jednak przyjmować i załatwiać pisma komend wojskowych bez względu na ich język, nie polskie zaś podania stron wtedy, jeśli język podania jest prawnie uznany i conajmniej dziesięć procent mieszkańców powiatu go używa.

3.

Zmiana przepisów paszportowych.

Rozporządzeniem c. i k. Generalnego Gubernatorstwa z dnia 16. października 1917. Nr. Dz. rozp. zniesiono przepisaną wizę paszportową dla podróżujących z niemieckiego obszaru administracyjnego do c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie.

Dla podróży z c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie do Gubernatorstwa warszawskiego wymaganą jest także na przyszłość wiza paszportowa cesarsko niemieckiego Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego (Centrala paszportowa) albo niemieckiego Zastępcy przy c. i k. Generalnem Gubernatorstwie w Lublinie, względnie czerwona przepustka, ponieważ w myśl reskryptu c. i k. Generalnego Gubernatorstwa

z 12. listopada 1917. B. Nr. 167635|17. powyższe rozporządzenie odnosi się tylko do podróży z niemieckiego do austro-węgierskiego obszaru okupacyjnego.

4.

Kurs zamiany rubla.

Z dniem 26. listopada 1917 r. ustanowiony został kurs rubla na 2. Kor. 10. hal.=1. rubel.

5.

Formularze na wywóz not waluty koronowej za granicę.

Celem uregulowania wywozu not waluty koronowej za granicę, co według obwieszczenia c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa z 20. marca 1917 r. (Dziennik rozporz. Część IX) względnie rozporz. Jeneral-Gubernatorstwa z 20. czerwca 1917 r. (Dziennik rozp. Część XI. № 54) może nastąpić tylko za przyzwoleniem Ekspozytury dewiz w Lublinie, zostały przez urząd ten zaprowadzone odpowiednie formularze na prośby o wywóz.

Wnoszący prośbę o wywóz not waluty koronowej winni zwracać się o formularze te do Ekspozytury dewiz w Lublinie, a po dokładnem wypełnieniu rubryk odesłać je napowrót do Ekspozytury dewiz do Lublina.

Wypełnić przytem należy obie karty formularza t. j. tak A. jak B.

W razie uwzględnienia prośby o wywóz zaopatruje Ekspozytura dewiz kartę A. formularza klauzulą (pieczęcią i 2 podpisami) i zwraca interesantowi z powrotem jako pozwolenie na wywóz. Organa straży granicznej odbierają na granicy od stron te pozwolenie na wywóz i odsyłają z powrotem do Lublina do Expozytury dewiz.

Przy tej sposobności przypomina się, że przy podróżach i przekraczaniu granicy wolno zabierać ze sobą bez specyalnego pozwolenia banknoty koronowe tylko do 500. koron.

Wywóz kwot ponad 500. koron może nastąpić tylko za okazaniem przepisanego pozwolenia Expozytury dewiz na wyżej omówionym formularzu.

6.

Dostarczanie podwód dla funkcyonaryuszy królewsko polskich Sądów i Okręgowych inspektorów szkolnych.

Na mocy rozporządzenia Wojskowej Generalnej Gubernii z dnia 9. października 1917. A. Nr. 158841 i z dnia 20. października 1917. BZCH. Nr. 2966. na skutek prośby Prezydyum królewsko polskiego Sądu apelacyjnego oraz Departamentu oświaty, zawiadamia się gminy o obowiązku dostarczania podwód za wynagrodzeniem dla funkcyonaryuszy królewsko polskich Sądów oraz królewsko polskich okręgowych inspektorów szkolnych, jeśli ci celem wykonania poruczonych im czynności urzędowych tego zażądają. Wynagrodzenie takich podwód ma być obliczane na podstawie taryfy, która została przesłana Urzędom gminnym do wiadomości i wyłożenia w kancelaryi Urzędu.

7.

Zakaz nieuprawnionego noszenia munduru legionistów.

Na podstawie rozp. N. K. A. M. V. Nr. 161403 | P. z dnia 18. września 1917. r. J. G. W. Präs. Nr.

13194 z dnia 6. października 1917. r. zakazuje się wszystkim zwolnionym legionistom noszenia munduru legionistów zarówno, czy zostali zwolnieni z powodu choroby, czy w drodze superarbitryum, czy wreszcie z z jakiego innego powodu.

Przekroczenia tego zakazu będą karane według rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19. sierpnia 1915. r. Nr. 30. grzywnami pieniężnemi do 2000. K. albo karą aresztu do 6 miesięcy.

Na dalsze noszenie munduru i czapki, **jednakże bez emblematów i odznak**, może c. i k. Komenda powiatowa udzielić zezwolenia tylko tym byłym legionistom, którzy dowodnie wykażą się brakiem ubrania cywilnego.

8.

Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 17-go października 1917 r., dotyczące uwolnienia od opłaty porta polskich Władz sądowych i szkolnych.

Królewsko-polskie sądy, władze sądownicze i szkolne zwalnia się od opłaty porta pocztowego w ruchu pocztowym wewnątrz obszaru administrowanego przez Jeneral-Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie, pod tymi samymi warunkami, jak c. i k. Władze.

W celu uzyskania zwolnienia od opłaty porta w obrocie z Monarchią austryacko-węgierską i z Jeneral-Gubernatorstwem warszawskiem zaczną się osobne układy.

9.

Rozporządzenie z dnia 26-tego sierpnia 1917. r., dotyczące tępienia ostów (Cirsium arvense).

(Dziennik rozp. Nr. XV. z dnia 10 września 1917 r. Pkt. 72.)

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej co następuje:

§ 1.

Ktokolwiek rozporządza gruntem, obowiązany jest w terminie oznaczonym przez Komendę powiatową wytępić rosnące na nim osty (Cirsium arvense).

Komenda powiatowa może przepisać rozmaite sposoby tępienia ostów.

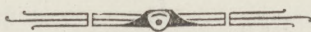
§ 2.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie będą karane przez Komendę powiatową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do pięćdziesięciu koron, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny karą aresztu do pięciu dni.

Prócz tego może Komenda powiatowa zarządzić tępienie ostów na koszt opieszałego.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Celem przeprowadzenia powyższego rozporządzenia otrzymują Urzędy gminne polecenie rozporządzenie to jakoteż przepisy co do niszczenia ostów, na podstawie § 1 ust. II. tegoż rozporządzenia wydawać się

mające, 2 razy do roku ogłaszać a to z początkiem kwietnia i z początkiem lipca.

Równocześnie poleca się c. i k. Komendom posterunków żandarmeryi i Urzędom gminnym, aby baczyły na to, by obowiązki określone w postanowieniach § 1. cytowanego wyżej rozporządzenia dokładnie były spełniane, a o opieszałych w tym względzie donosiły celem ich ukarania Komendom powiatowym.

Dla niszczenia ostów polnych podaje się następujący sposób postępowania:

1) Najpewniejszym środkiem do wyniszczenia ostu jest obok starannej uprawy roli i używania do siewu dobrze oczyszczonego ziarna, dokładne plewienie roli.

Plewienie powinno się przedsiębrać:

a) na wiosnę, gdy osty są jeszcze małe, przez wycięcie tychże przy pomocy stosownego kształtem do łopaty zbliżonego noża, aby korzenie ostu w zupełności usunąć, należy wycinanie często przedsiębrać. Przytem trzeba baczyć na to, aby cały korzeń ostu usunąć, pozostałe bowiem w ziemi części korzeni puszczają na nowo pędy, należy przeto dostatecznie głęboko nożem sięgać

b) jeżeli osty bardziej odrosły, można je zwłaszcza po deszczu, łatwo wraz z korzeniem z roli wyrywać

Tego rodzaju niszczenie ostów najkorzystniej na wiosnę przedsiębrać i należy tego sposobu używać, jak długo jest to możliwe bez uszkodzenia roślin uprawnych (kultur).

2) Gdyby w czasie żniw znajdowały się na polach większe ilości ostów, należy je przy zbieraniu płodów rolniczych na polu pozostawić, a następnie spalić. W żadnym wypadku nie należy ostów składać na drogach polnych i miedzach, ponieważ przez to, wskutek rozsypywania się nasion, uprzykrzony ten chwast bardziej tylko się rozprzestrzenia.

3) Tam gdzie na ugorach, pastwiskach, miedzach i przydrożnych rowach występują osty w znaczniejszej ilości, tak że ich wyplewienie byłoby bardzo uciążliwe i ze znacznym kosztem połączone, należy osty przed okwitnięciem ich skosić, złożyć w stosy i spalić. Tak należy kilkakrotnie w roku postępować, aby szkodliwa ta roślina nie mogła dojść do kwiatu, a tem mniej do nasienia.

4) Co do tępienia ostów na gruntach opuszczonych, to będzie obowiązkiem odnośnej komisyi gospodarczej, jaka po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 3. kwietnia 1916 Dz. rozp. Nr. 54 winna być utworzoną, poczynić odpowiednie w tym względzie zarządzenia.

Może tu chodzić jedynie o to, aby przestrzenie te przed okwitnięciem ostu skosić, a pokos, o ile nie dadzą użyć na karmę dla bydła, złożyć w stosy i o ile to możliwe przykryć warstwą ziemi, aby skutkiem przegnicia uzyskać kompost.

Gdzie tego nie można przeprowadzić, należy skoszone chwasty po wysuszeniu spalić.

10.

OGŁOSZENIE

w sprawie przerobu ziemniaków na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych.

Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe zamierza tylko niewielkie ilości ziemniaków z nadwyżek przeznaczonych dla Zarządu Wojskowego przerobić na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych, w gorzelniach do tego celu wyznaczonych. Natomiast w ogólności, w myśl uchwał Krajowej Rady Gospodarczej, nie otrzymają poszczególne gorzelnie jako takie ani teraz ani później pozwolenia na pędzenie spirytusu z ziemniaków czy to zdrowych, czy też nadmarzniętych lub nadgnitych.

Należy zatem zaprzestać wnoszenia podań o pozwolenie otwarcia gorzelń.

Producenci, posiadający ziemniaki, które jako nadmarznięte lub nadgnite nie dadzą się zużyć we własnem gaspodarstwie, winni zgłosić zapasy takich ziemniaków we filii Polskiej Centrali Zbożowej, która obejmie je—zależnie od stopnia zepsucia w cenie 4—12 koron za 100 kg. i odstawi do najbliższej suszarni ziemniaków.

Każdy rolnik odpowiada za należyte przechowanie swoich ziemniaków.

Kto umyślnie lub wskutek niedbalstwa powoduje uszkodzenie zapasów ziemniaków przez niego przechowywanych, podlega karze w myśl rozp. W. S. Nr. 78600 § 19 Punkt 1., które to rozporządzenie w myśl rozp. W. S. Nr. 79341 § 12 stosuje się także do ziemniaków.

11.

OGŁOSZENIE

dotyczące obrotu jarzynami.

Po myśli reskryptu Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa W. S. Nr. 85667|17 jest upoważnionem do zakupna i przewozu pastewnych i jadalnych roślin okopowych (ćwikły, kalarepa, białe półcukrowe buraki rzepa, karpiele, żółta i czerwona marchew, brukiew, buraki pastewne i marchew pastewna), kapusty, (w głowach i kiszonej), cebuli, (czerwonej i żółtej). czosnku, ogórków, (surowych i kiszonych) pietruszki i selerów, jedynie „Konsorcyum dla zakupna jarzyn w c. i k. austro-węgierskim obszarze okupowanym w Polsce“ oraz legitymowani zastępcy tegoż konsorcyum.

Zakupno i przewóz powyższych płodów rolnych w obszarze Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa dla własnej potrzeby i dla celów aprowizacyjnych nie podlega żadnemu ograniczeniu.

Wszystkie fabryki prywatne, które przerabiają wymienione wyżej rośliny okopowe (wyjąwszy buraki, cukrowe), jak suszarnie i t. p. mogą płody te tylko za specyalnem pozwoleniem Komendy powiatowej przerabiać.

12.

Rozporządzenie z dnia 6-tego listopada 1917 r. dotyczące uprawy i obrotu burakami cukrowymi

(Dziennik rozp. XXIII. z dnia 6-tego list. 1917 pkt. 90).

Na podstawie §7. punkt 1. i 4., rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917. r. Dz. rozp. Nr. 61., zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austro-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Buraki cukrowe mogą przerabiać tylko cukrownie i to wyłącznie na cukier. Używanie buraków cukrowych w innych celach, bez zatwierdzenia ze strony Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego, jest wzbronione.

§ 2.

Umowy o dostawy buraków cukrowych mogą zawierać tylko cukrownie lub ich przedstawiciele.

§ 3.

Cenę buraków cukrowych ustala się na K. 17. 50 za 1 cetnar metryczny określonej umową wagi netto. Powyższa cena obowiązuje loko cukrownia, waga filialna, względnie loko stacya kolejowa, położona najbliżej miejsca produkcyi (a mianowicie z załadowaniem do wagonu, o ile stacya kolejowa nie jest zarazem wagą filialną)

§ 4.

Buraki cukrowe, które do dnia 15-tego grudnia 1917 r. nie zostaną sprzedane i odostawione do jakiej cukrowni, ma Komenda powiatowa, po myśli § 5. rozporządzenia z dnia 4-tego lipca 1917 r., Dz. rozp. Nr. 61. zająć na rzecz najbliżej położonej cukrowni i zarządzić odstawę tychże na koszt plantatora.

§ 5.

W umowach o dostawę buraków cukrowych należy umieszczać nadto następujące postanowienia:

a) Plantator ma prawo do zakupu za każde dostarczone 100 q buraków cukrowych, 13 kg cukru z tej fabryki, której dostarczył buraków.

b) Z wytłoków należy się plantatorowi darmo 33% w stosunku do dostarczonej ilości buraków.

c) Bez zezwolenia cukrowni, plantator nie może użyć innego nasienia buraków jak to, które mu ona dostarczyła.

Inne postanowienia umów, dotyczące nasienia buraków, szlamu i t. p. pozostawia się dowolnej ugodzie.

§ 6.

Interesy sprzeciwiające się postanowieniom tego rozporządzenia są nieważne.

§ 7,

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendę powiatową, po myśli postanowień rozp. z dnia 4. lipca 1917. Dz. rozp. Nr. 61.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Komendant powiatu:

ALOJZY v. GÖTTL m. p.

Generał-Major

BUCHDRUCKEREI SALZMANN & EDELIST, WŁOSZCZOWA.

[redacted]

§ 2.

Umowy o dostawy buraków cukrowych mogą zawierać tylko cukrownie lub ich przedstawiciele.

§ 3.

Cenę buraków cukrowych ustala się na K. 17. 50 za 1 cetnar metryczny określonej umową wagi netto.

Powyższa cena obowiązuje loko cukrownia, waga filialna, względnie loko stacya kolejowa, położona najbliżej miejsca produkcyi (a mianowicie z załadowaniem do wagonu, o ile stacya kolejowa nie jest zarazem wagą filialną)

§ 4.

Buraki cukrowe, które do dnia 15-tego grudnia 1917 r. nie zostaną sprzedane i odostawione do jakiej cukrowni, ma Komenda powiatowa, po myśli § 5. rozporządzenia z dnia 4-tego lipca 1917 r. Dz. rozp. Nr. 61. zająć na rzecz najbliżej położonej cukrowni i zarządzić odstawę tychże na koszt plantatora.

§ 5.

W umowach o dostawę buraków cukrowych należy umieszczać nadto następujące postanowienia:

a) Plantator ma prawo do zakupu za każde dostarczone 100 q buraków cukrowych, 13 kg cukru z tej fabryki, której dostarczył buraków.

b) Z wytłoków należy się plantatorowi darmo 33% w stosunku do dostarczonej ilości buraków.

c) Bez zezwolenia cukrowni, plantator nie może użyć innego nasienia buraków jak to, które mu ona dostarczyła.

Inne postanowienia umów, dotyczące nasienia buraków, szlamu i t. p. pozostawia się dowolnej ugodzie.

§ 6.

Interesy sprzeciwiające się postanowieniom tego rozporządzenia są nieważne.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendę powiatową, po myśli postanowień rozp. z dnia 4. lipca 1917. Dz. rozp. Nr. 61.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Komendant powiatu:

ALOJZY v. GÖTTL m. p.

General-Major.